

Inhoud

DE DINGEN

- Ladder 13
- Hekje 14
- Schroef van Archimedes 15
- A4 16
- Schaar 17
- Brood 18
- Taartrooster 19
- Molenmes 20
- Tralie 21

VAN DE EUROPESE GRONDWET IN VERZEN

- Preambule 25
- Ole, de windingenieur, uit Roskilde* 26
- Dante Alighieri, jij voer ter helle, leid je gezellen* 29
- Het bestuur 31
- Het recht op appelbomen 33
- Recht op huisvesting 34
- Hymne aan de kerkwegel 35
- Hymne aan de sneeuw 37
- Het recht op taal 38
- De munt 39
- Wat bevrijdt ons? 40
- Afscheid van het Brussels Dichterscollectief 42

DE DIENAAR VAN DE STILTE

- Spes in alium ...* 47
... douleur et tourment ... 48
Herfsttij 49
Las Ensaladas 50
Quattrocento. Cinquecento 51
Parme d'udirla ... 52

SOCIALE ZEKERHEID

- De dichter 55
Werkloosheid 56
Hoop 57
Toekomst 58
Armoë 59

DE GEBRUIKSWAARDE VAN POËZIE

- Ballade van woord en taal 63
Ik ben de dichter die woont 65
Ik sta op mijn balkon en zie de hijskraan 66
Variaties in mineur 67
De marktwaarde van poëzie 68
Je opende de deur 69
Gedichten zijn kinderen die zich verkleden 70
Het belangrijkste 71
Driewielertje 72
Bijenorchis 73
Overlangs gespleten wilg 74
Kruiskruid, boterbloem 75
Dit is mijn wereld dit zijn de dorpen 76
Dankwoord 77

Aantekeningen 81

Ladder

Hij weet hoe kruinen waggelen en zuchten,
hij brengt de ogen tot hoog overzicht,
hij brengt het hoofd tot in de wolkenluchten,
hij brengt de oren tot het vogelnest,
hij brengt de tanden tot het vlees van vruchten.

Zijn eisen zijn eenvoudig. Stap voor stap
zal hij zich geven. Wie niet horen wil,
die trapt hij van zich af. De stilte na de gil.

Hekje

Het hangt binnen een driehoek met twee zijden.
De derde kant is lucht. Een open val.
Hier paal en prikkeldraad. Daar weide.
De stap. Er zal gepiep zijn en geknars,
die deze korte doortrek begeleiden.

Een duw. Een pas. Dit is de overkant.
Het groot verlangen dat naar verte vroeg
heeft aan een smalle doorgang ruim genoeg.

Schroef van Archimedes

Beneden. Boven. Tegendraadse draad
draait water luchtwaarts, buitenwaarts. Oneindig.
Begrensd. Wiskundig afgelijnde maat
van helling, vijzel, ton formeert mijn arbeid.
Vet is het land dat zich op mij verlaat.

Een oude Griek zag in een droom gebaren
van molens boven mist. Zijn linkerhand
schreef met een stok spiralen in het zand.

Papier is koninkrijk, papier is vlakte,
de grenzen onbewaakt, daarbuiten nacht.
Geen gids, geen baken binnen. Zelfs geen dwaallicht.
Een pen trekt wegen. Slingers zonder kracht.
Daarboven maanlicht. Takken. Wolken trekken.

De vorst is wit. Geeft taal noch teken. Vlucht
voor horden woorden uit. Zijn lot is laf.
Ontsnappen kan niet. Inktzwart is zijn graf.

Schaar

Wij hebben één punt, één, gemeen, scharnier,
de onbewogen kern van dagelijks werk,
één doel gemeen, wij weten niet van sier,
karton of zijde, blad papier of spier,
er is geen weefsel dat wij niet bedreigen.

Een groter ik bestaat, een harde hand
die ons steeds weer naar elkaars snede drijft.
Vereniging brengt scheiding. Scheiding blijft.